

117 1. Wie - lki Zba - wco za - gi - nio-nych

o, Ba - ra - nku Bo - ży, Ty

nio - słeś na - sze wszy - stkie grze - chy,

2. Ciebie, Panie, Dawco życia
tu spotkały drwiny, śmiech
i haniebne urągania –
Ty cierpliwie niosłeś je.
3. Otoczony mocą śmierci
za nas okup dałeś swój.
Tam od Boga opuszczony
wielki sam toczyłeś bój.
4. Mocą Bożą Tyś wzbudzony
tam zająłeś w niebie tron.
Do swej chwały wywyższony,
aby błogosławić nam.
5. Wielki Zbawco zaginionych,
kto Ci ufa, wierząc w Cię –
ten nie będzie zawstydzony,
gdyż skrył w skale wiecznej się.